

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 3499

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (druk nr 3388).

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust.1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 21 września 2010 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych do pierwszego czytania.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 6 i 27 października 2010 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 27 października 2010 r.

Sprawozdawca

/-/ Stanisław Wziątek

Przewodniczący Komisji

/-/ Marek Biernacki

Projekt

USTAWA

z dnia 2010 r.

o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W rozumieniu ustawy amunicją są naboje przeznaczone do strzelania z broni palnej.”;

2) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Istotnymi częściami broni palnej i pneumatycznej są: szkielet broni, baskila, lufa z komorą naboju, zamek, suwadło, komora zamkowa oraz bęben nabojowy, wykazujące sprawność i funkcjonalność techniczną, pozwalające na bezpośrednie ich wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem.”;

3) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rozumieniu ustawy bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W rozumieniu ustawy za dający się przystosować do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego uznaje się przedmiot, który ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może być bez podjęcia czynności specjalistycznych przerobiony w celu miotania.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991) zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179.5 z 8.07.2008).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 195, poz. 1199, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 164, poz. 1108.

4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. W rozumieniu ustawy Europejska karta broni palnej jest imiennym dokumentem potwierdzającym uprawnienie do posiadania broni palnej, wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, umożliwiającym legalne posiadanie i używanie broni palnej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni.

2. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach:

- 1) ochrony osobistej;
- 2) ochrony osób i mienia;
- 3) łowieckich;
- 4) sportowych;
- 5) rekonstrukcji historycznych;
- 6) kolekcjonerskich;
- 7) pamiątkowych;
- 8) szkoleniowych.

3. Za ważną przyczynę, o której mowa w ust. 1, uważa się w szczególności:

- 1) stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia - dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej oraz mienia;
- 2) posiadanie uprawnień do wykonywania polowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów - dla pozwolenia na broń do celów łowieckich;
- 3) udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze strzeleckim, posiadanie kwalifikacji sportowych, o których mowa w art. 10b, oraz licencji właściwego polskiego związku sportowego - dla pozwolenia na broń do celów sportowych;
- 4) udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu, którego statutowym celem jest organizowanie rekonstrukcji historycznych oraz zaświadczenie potwierdzające czynny udział w działalności statutowej – dla pozwolenia na broń do celów rekonstrukcji historycznych;
- 5) udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze kolekcjonerskim – dla pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich;

- 6) udokumentowane nabycie broni w drodze spadku, darowizny lub wyróżnienia – dla pozwolenia na broń do celów pamiątkowych;
  - 7) posiadanie uprawnień, określonych w odrębnych przepisach do prowadzenia szkoleń o charakterze strzeleckim oraz udokumentowane zarejestrowanie działalności gospodarczej w zakresie szkoleń strzeleckich – dla pozwolenia na broń do celów szkoleniowych.
4. Pozwolenie na broń uprawnia do posiadania następujących rodzajów broni i amunicji do niej:
- 1) do celów ochrony osobistej:
    - a) broni palnej: bojowej, gazowej, alarmowej w postaci pistoletów lub rewolwerów centralnego zapłonu o kalibrach od 6,35 mm do 10 mm,
    - b) przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej o średniej wartości prądu w obwodzie przekraczającej 10 mA,
    - c) miotaczy gazu obezwładniającego;
  - 2) do celów ochrony osób lub mienia:
    - a) broni, o której mowa w pkt 1,
    - b) pistoletów sygnałowych ,
    - c) pistoletów maszynowych o kalibrze od 6,35 mm do 10 mm,
    - d) strzelb powtarzalnych o kalibrze wagomiarowym 12,
    - e) karabinków samoczynnych o kalibrze od 5,45 mm do 7,62mm;
  - 3) do celów łowieckich - broni dopuszczonej do wykonywania polowań na podstawie odrębnych przepisów,
  - 4) do celów sportowych - broni palnej:
    - a) bocznego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 6 mm,
    - b) centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 12 mm,
    - c) gładkolufowej,
    - d) przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego (dymnego);
  - 5) do celów szkoleniowych - broni, o której mowa w pkt 1- 4;
  - 6) do celów rekonstrukcji historycznych - broni alarmowej albo innej broni palnej, konstrukcyjnie przeznaczonej do strzelania wyłącznie amunicją ślepą, w tym samoczynnej;

- 7) do celów kolekcjonerskich lub pamiątkowych - broni, o której mowa w pkt 1 - 6, z wyłączeniem broni szczególnie niebezpiecznej.
5. Pozwolenie na broń, o którym mowa w art. 10 ust. 1, nie może być wydane, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 2, na broń szczególnie niebezpieczną w postaci:
  - 1) samoczynnej broni palnej;
  - 2) broni palnej wytworzonej lub przerobionej w sposób pozwalający na zatajenie jej przeznaczenia, a także broni imitującej inne przedmioty;
  - 3) broni palnej wyposażonej w tłumik huków lub przystosowanej do strzelania z użyciem tłumika huków;
  - 4) broni palnej, której nie można wykryć przy pomocy urządzeń przeznaczonych do kontroli osób i bagażu.
6. Zabronione jest posiadanie amunicji szczególnie niebezpiecznej w postaci:
  - 1) amunicji z pociskami wypełnionymi materiałami wybuchowymi, zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu oraz pocisków do takiej amunicji;
  - 2) amunicji z pociskami pełnopłaszczowymi zawierającymi rdzeń wykonany z materiału twardszego niż stop ołowiu;
  - 3) amunicji z pociskami podkalibrowymi, z płaszczem lub elementem wiodącym wykonanym z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem amunicji przeznaczonej do strzelania z broni gładkolufowej;
  - 4) amunicji wytworzonej niefabrycznie, w tym także takiej, do której wytworzenia wykorzystywane są fabrycznie nowe elementy amunicji, z wyłączeniem amunicji wytwarzanej na własny użytek przez osoby posiadające pozwolenie na broń myśliwską lub sportową.
7. Właściwy organ Policji może w pozwoleniu na broń ograniczyć lub wykluczyć możliwość jej noszenia, co potwierdza się w legitymacji posiadacza broni.
8. Zabrania się noszenia broni posiadanej na podstawie pozwolenia do celów kolekcjonerskich lub pamiątkowych bez zgody właściwego organu Policji.
9. Noszenie broni, o którym mowa w ust. 7, art. 17 ust. 1 pkt 5, art. 18 ust. 1 pkt 4, i ust. 5 pkt 4, art. 32, art. 33 ust. 1 oraz art. 51 ust. 2 pkt 4, 7 i 10 oznacza każdy sposób przemieszczania broni przez osobę posiadającą pozwolenie na broń.”;

6) w art. 10a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek osoby posiadającej broń palną lub podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4, 5 i 7, osobom wskazanym przez te podmioty oraz posiadającym dopuszczenie do posiadania broni właściwy organ Policji wydaje Europejską kartę broni palnej.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Europejska karta broni palnej traci ważność i podlega zwrotowi organowi, który ją wydał, w przypadku cofnięcia pozwolenia na broń lub cofnięcia dopuszczenia do posiadania tego rodzaju broni.

5. W Europejskiej karcie broni palnej zamieszcza się informacje o:

1) tożsamości osoby:

a) posiadającej broń palną, w tym:

- nazwisko i imię,
- datę i miejsce urodzenia,
- adres miejsca stałego pobytu,

b) dopuszczonej do posiadania broni, w tym:

- nazwisko i imię,
- datę i miejsce urodzenia,
- nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4, 5 i 7;

2) danych identyfikacyjnych broni palnej wraz ze wskazaniem kategorii broni palnej, określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 1;

3) okresie ważności Europejskiej karty broni palnej;

4) celu lub warunkach pozwolenia, o których mowa w art. 10 ust. 2 i 4;

5) utracie lub zbyciu broni palnej;

6) państwach członkowskich Unii Europejskiej, na których terytorium posiadanie broni palnej, określone w Europejskiej karcie broni palnej, jest zakazane albo możliwe na podstawie pozwolenia.”;

7) art. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. Pozwolenia na broń nie wymaga się w przypadku:

- 1) gromadzenia broni w zbiorach muzealnych na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) używania broni w celach sportowych, szkoleniowych lub rekreacyjnych na strzelnicy działającej na podstawie zezwolenia właściwego organu;
- 3) używania broni palnej sygnałowej i alarmowej do celów wzywania pomocy, ratowniczych, poszukiwawczych oraz przez osoby uprawnione do sygnalizacji zawodnikom rozpo-

- częcia konkurencji sportowej w trakcie zawodów sportowych, jeżeli wymaga ona takiej sygnalizacji;
- 4) dysponowania bronią przez przedsiębiorców dokonujących obrotu bronią i amunicją na podstawie koncesji lub świadczących usługi rusznikarskie na podstawie odrębnych przepisów, o ile jest to związane bezpośrednio z prowadzeniem działalności gospodarczej;
  - 5) dysponowania bronią przekazaną w celu pozbawienia lub potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych;
  - 6) posiadania broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
  - 7) posiadania przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej o średniej wartości prądu w obwodzie nieprzekraczającej 10 mA;
  - 8) posiadania ręcznych miotaczy gazu obezwładniającego;
  - 9) posiadania broni pneumatycznej;
  - 10) posiadania broni palnej rozdzielnego ładowania, wytworzonej przed rokiem 1885 oraz replik tej broni;
  - 11) posiadania broni palnej alarmowej o kalibrze do 6 mm.

- Art. 12. 1. Pozwolenie na broń wydawane jest w drodze decyzji administracyjnej, w której określa się cel, w jakim zostało wydane oraz rodzaj i liczbę egzemplarzy broni .
2. Na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń wydaje się zaświadczenie uprawniające do nabycia rodzaju i liczby egzemplarzy broni zgodnie z pozwoleniem i amunicji do tej broni.
  3. Za wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, pobiera się opłatę skarbową w wysokości określonej w odrębnych przepisach.”;

8) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

- „Art. 12a. 1. Dopuszcza się nabywanie broni lub amunicji przy użyciu środków porozumiewania się na odległość.
2. Nabywając broń, na której posiadanie wymagane jest pozwolenie, lub amunicję do tej broni w sposób, o którym mowa w ust. 1, przed wydaniem broni lub amunicji nabywca dostarcza zbywcy mającemu miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
    - 1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 3 – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
    - 2) uprzednią zgodę przewozową – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a transakcja dotyczy broni palnej lub amunicji;

- 3) upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939) – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego państwa niż określone w pkt 1 i 2;
- 4) upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, innej niż broń palna, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zbywca wypełnia zgodę przewozową i przedkłada ją do poświadczenia organowi, o którym mowa w art. 43 ust. 6.”;

9) w art. 15 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) stanowiącym zagrożenie dla siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego:

- a) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- b) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za nieumyślne przestępstwo:
  - przeciwko życiu i zdrowiu,
  - przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia.”;

10) w art. 18 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Osoba, której cofnięto pozwolenie na broń, dopuszczenie do posiadania broni lub której unieważniono kartę rejestracyjną broni, jest zobowiązana – w terminie 7 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji o cofnięciu pozwolenia na broń, dopuszczenia do posiadania broni lub unieważnienia karty –

zwrócić dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni i amunicji do właściwego organu Policji.”;

11) w art. 19:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Policja, a w przypadku żandarmerii Żandarmeria Wojskowa, może za pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni osobie posiadającej broń zgodnie z przepisami, przeciwko której toczy się postępowanie karne o przestępstwa określone w art. 15 ust. 1 pkt 6, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania, na okres nie dłuższy niż 3 lata.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Broń oraz dokumenty, o których mowa w ust. 1 oraz 1a, niezwłocznie przekazuje się do depozytu właściwemu organowi Policji albo Żandarmerii Wojskowej.

3. Uprawnienia i obowiązki, o których mowa w ust. 1, 1a oraz 2, realizuje także Straż Graniczna na obszarze przejścia granicznego i w strefie nadgranicznej.”;

12) w art. 23 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Policja lub Żandarmeria Wojskowa – w przypadku przejścia jej do depozytu, w trybie określonym w art. 19 ust. 1, 1a oraz ust. 3 lub art. 36 ust. 2, oraz przekazania do depozytu przez znalazcę.”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoba deponująca ją w trybie, o którym mowa w art. 41 ust. 2, art. 42 ust. 5, art. 43 ust. 5 oraz w art. 54.”;

13) w art. 30 po ust. 1 dodaje się ust. 1a oraz 1b w brzmieniu:

„1a. Wymóg zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób posiadających licencję zawodnika, trenera lub sędziego strzelectwa sportowego, nadaną przez polski związek sportowy w rozumieniu odrębnych przepisów, ubiegających się o dopuszczenie do posiadania broni podczas uczestnictwa, organizacji lub przeprowadzania strzeleckich zawodów sportowych.

1b. Osoby, o których mowa w ust. 1a, są zwolnione z egzaminu w zakresie broni sportowej określonego w art. 16 ust. 1, jeśli zdały taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.”;

14) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Dopuszcza się przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów świadczących usługi pocztowe, o ile świadczą oni tego rodzaju usługi.

2. Przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem innych podmiotów niż określone w ust. 1 jest zakazane.

3. Organy celne, a także przewożące przesyłki pocztowe podmioty, inne niż określone w ust. 1, w razie stwierdzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 2, zatrzymują przesyłkę, zawiadamia-

jąc o tym najbliższy organ Policji, który niezwłocznie protokolarnie przejmuje broń lub amunicję do depozytu.

4. Operator świadczący usługi pocztowe, któremu zlecono przesłanie broni palnej lub amunicji:
  - 1) z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
  - 3) przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach transakcji realizowanej na obszarze Unii Europejskiej– jest obowiązany posiadać zgodę przewozową oraz kopię uprzedniej zgody przewozowej.
5. W przypadkach innych niż określone w ust. 4 operator świadczący usługi pocztowe, któremu zlecono przesłanie broni lub amunicji, jest obowiązany posiadać kopie dokumentów potwierdzających legalność posiadania broni lub amunicji przez zbywcę i nabywcę, o ile dokumenty takie są wymagane.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów świadczących usługi pocztowe, z uwzględnieniem:
  - 1) zapewnienia możliwości zlokalizowania przesyłanej broni lub amunicji przez organ Policji;
  - 2) przepisów Unii Europejskiej w zakresie kontroli nabywania i posiadania broni;
  - 3) poddania tej broni odprawie celnej.”;

15) w art. 37a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Osobom deklarującym zakup broni palnej lub amunicji w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej właściwy terytorialnie komendant wojewódzki Policji, na ich wniosek, poświadczają uprzednią zgodę przewozową.
2. Uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:
  - 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
  - 2) firmę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
  - 3) siedzibę firmy i jej adres lub adres zamieszkania zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
  - 4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;
  - 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
  - 6) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji.”;

16) w art. 42:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni, lub w przygotowaniach do takich imprez mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom sportowym lub rekonstrukcji historycznej oraz amunicję do tej broni w ilościach określonych w zaproszeniu organizatorów imprez sportowych lub rekonstrukcji historycznych.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu:

„2b. Organizator polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców przekazuje – co najmniej na 7 dni przed planowanym terminem polowania lub zawodów sportowych – komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych, pisemną informację o planowanej dacie i miejscu polowania lub zawodów sportowych oraz przybliżonej liczbie uczestników.

2c. Cudzoziemiec będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, może posiadać broń odpowiadającą celom łowieckim lub sportowym, a także amunicję do niej na podstawie Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej i jej posiadanie nie jest zabronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2d. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 2c, w terminie 14 dni od chwili wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje o przywozie broni palnej na podstawie Europejskiej karty broni palnej właściwego ze względu na miejsce pobytu komendanta wojewódzkiego Policji.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Przywóz i wywóz broni palnej odpowiadającej innym celom niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, lub amunicji przez cudzoziemców będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej może nastąpić na podstawie wpisu w Europejskiej karcie broni palnej, dokonanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Wpis w Europejskiej karcie broni palnej zastępuje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3.”,

d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, Europejska karta broni palnej uprawnia jej posiadacza do nabycia lub wywozu amunicji do broni określonej w tej karcie.”;

17) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Cudzoziemcy niebędący obywatelami Unii Europejskiej lub niewymienieni w art. 39 ust. 1 mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję, które zgodnie z przepisami ustawy mogą posiadać osoby fizyczne na podstawie pozwolenia na broń, jeżeli otrzymali:

- 1) zaświadczenie uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji,
  - 2) zgodę na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji
– wydane na ich pisemny wniosek przez komendanta wojewódzkiego Policji, właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji.
2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się:
- 1) imię i nazwisko, obywatelstwo, adres zamieszkania wnioskodawcy oraz rodzaj i numer jego dokumentu tożsamości;
  - 2) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i adres siedziby zbywcy broni lub amunicji;
  - 3) adres, pod który broń lub amunicja ma być dostarczona;
  - 4) informacje umożliwiające identyfikację broni, w szczególności rodzaj i typ broni, jej markę, kaliber, numer fabryczny;
  - 5) wskazanie sposobu wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabytej broni lub amunicji oraz wskazanie państw, przez których terytorium broń lub amunicja będzie przewożona;
  - 6) planowaną datę zakupu i wywozu broni lub amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przybycia z bronią do miejsca przeznaczenia za granicą.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, dołącza upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji, poświadczone przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Zgoda na wywóz broni lub amunicji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważna przez 2 dni od chwili ich nabycia.
5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 4, broń lub amunicję składa się niezwłocznie do depozytu najbliższego komendanta wojewódzkiego Policji, który na podstawie dotychczasowej zgody na wywóz broni lub amunicji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje kolejną zgodę na wywóz broni lub amunicji, z terminem ważności 2 dni.
6. Cudzoziemcy będący obywatelami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję na podstawie zgody przewozowej, poświadczonej przez właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji komendanta wojewódzkiego Policji.
7. Zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:
- 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
  - 2) firmę nabywcy broni palnej lub amunicji;

- 3) siedzibę i jej adres lub adres zamieszkania zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
  - 4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;
  - 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
  - 6) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji;
  - 7) sposób przewozu broni palnej lub amunicji;
  - 8) datę rozpoczęcia i przewidywaną datę zakończenia przewozu broni palnej lub amunicji;
  - 9) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji.
8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgody przewozowej, uwzględniający w szczególności elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.
9. Jeżeli cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w ustawie, broń lub amunicja podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.
10. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji, o którym mowa w ust. 1, o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, broni lub amunicji nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
11. Komendant wojewódzki Policji niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, oraz przekazuje kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1–3.
12. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, oraz państwa, przez których terytorium będzie odbywać się przewóz broni lub amunicji, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane – konsulów tych państw, o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca i zamiarze jej wywozu.
13. Komendant Główny Policji prowadzi rejestr, który może być prowadzony łącznie z rejestrem, o którym mowa w art. 27 ust. 2, zawierający:
- 1) dane osobowe cudzoziemców, o których mowa w art. 39 ust. 1, art. 40, art. 42 ust. 1 i 2 i art. 43 ust. 1 i 6, obejmujące:
    - a) nazwisko i imię,
    - b) miejsce i datę urodzenia,

- c) adres miejsca stałego pobytu,
  - d) obywatelstwo;
- 2) informacje urzędowe o terminowych pozwoleniach na broń, zaświadczeniach, zatrzymaniu broni lub amunicji i złożeniu jej do depozytu oraz inne informacje o przewozie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozie z zagranicy i wywozie za granicę broni palnej lub amunicji przez cudzoziemców, wraz z danymi wymienionymi w ust. 1;
- 3) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy.
14. Przepisy ust. 1–13 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu za granicą Rzeczypospolitej Polskiej.
15. Komendant Główny Policji przekazuje właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacje o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca nie później niż w chwili przewozu broni lub amunicji przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej.
16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania przez Komendanta Głównego Policji właściwym władzom innych państw informacji związanych z nabyciem broni lub amunicji i ich przywozem na terytorium tych państw oraz przewozem broni lub amunicji przez ich terytorium, uwzględniając wymogi określone w ust. 12 i 15 oraz możliwość uzgadniania przez Komendanta Głównego Policji z właściwymi władzami innych państw warunków organizacyjnych i technicznych przekazywania takich informacji.”;
- 18) art. 44 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 44. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w art. 34, art. 37 ust. 1, art. 41 ust. 1 i 3, art. 42 ust. 3 i 6 oraz art. 43 ust. 1. Zaświadczenia i zgoda powinny zawierać opis przywożonej, przewożonej lub wywożonej broni i amunicji, umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a także dane, które wraz z dokumentem paszportowym lub innym dokumentem uprawniającym do przekroczenia granicy państwa pozwolą na ustalenie tożsamości ich posiadacza.”;
- 19) w art. 51 w ust. 2:
- a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej broń lub amunicję bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub nie dopełnia obowiązku pisemnego zgłoszenia przywozu broni lub amunicji przy przekraczaniu granicy;”;

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a–5d w brzmieniu:

„5a) wywozi za granicę, do państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, broń lub amunicję bez zgody właściwego organu Policji lub zaświadczenia zastępującego pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni;

5b) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej broń palną lub amunicję, bez zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej;

5c) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej inną broń niż broń palna, bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej;

5d) wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej inną broń niż broń palna bez zgody właściwego organu Policji;”

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) narusza zakaz przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem podmiotów innych niż operatorzy świadczący usługi pocztowe;”

d) w pkt 12 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 i 14 w brzmieniu:

„13) nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, legitymacji posiadacza broni, karty rejestracyjnej broni lub Europejskiej karty broni palnej;

14) nie przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych pisemnej informacji o planowanej dacie i miejscu polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców oraz przybliżonej liczbie uczestników biorących w nich udział.”

Art. 2.

W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obrocie – należy przez to rozumieć działalność handlową dotyczącą materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w tym pośrednictwo polegające na

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 155, poz. 1039.

negocjowaniu, doradztwie handlowym, pomocy w zawieraniu umów oraz organizowaniu przemieszczania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem spedytorów, wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;

2) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie jest wymagane uzyskanie koncesji na obrót:

- 1) wyrobami pirotechnicznymi, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a–c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.⁴⁾),
- 2) bronią palną pozbawioną cech użytkowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji,
- 3) działami (haubice, armaty, moździerze, haubicoarmaty), czołgami i innymi pojazdami wojskowymi, wojennymi jednostkami pływającymi oraz statkami powietrznymi, pozbawionymi bojowych cech użytkowych, zgodnie z art. 19 a.”;

3) w art. 8:

a) w ust. 1 w pkt 1:

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe,”

– po lit. g dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) nie jest objęta toczącym się przeciwko niej postępowaniem w sprawach o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe,”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymóg, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 lit. c – nie dotyczy rusznikarzy;
- 2) ust. 2 pkt 2 – nie dotyczy przedsiębiorcy wykonującego pośrednictwo lub obrót bez prawa magazynowania.”;

4) w art. 15:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz na końcu pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przekazać, po zakończeniu działalności gospodarczej, ewidencję, o której mowa w art. 23 i 29, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.”

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

---

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 125, poz. 1036 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 155, poz. 1039.

„2. Minister, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest obowiązany do przechowywania ewidencji przez okres nie krótszy niż 20 lat.”;

5) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczególne warunki przekazywania ewidencji, uwzględniając postać przekazywanej ewidencji i termin jej przekazania.”;

6) w art. 16 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jeżeli przedsiębiorcy cofnięto w ciągu ostatnich 10 lat koncesję, z wyjątkiem cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2,”;

7) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. 1. Organ koncesyjny w decyzji o cofnięciu koncesji, może określić obowiązki przedsiębiorcy w zakresie terminów zbycia posiadanych przez niego materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, dokumentacji technologii oraz sposób zabezpieczenia dokumentacji i obiektów związanych z wytwarzaniem i obrotem.

2. Po uprawomocnieniu się decyzji przedsiębiorca jest obowiązany zbyć materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i dokumentację technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w terminie określonym w decyzji, o której mowa w pkt 1.

3. Termin zbycia nie może być dłuższy niż 3 miesiące od uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu koncesji.”;

8) w art. 18:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Broń palna oraz każda odrębna, istotna część broni palnej podlegają oznakowaniu przez producenta.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Oznakowanie, z zastrzeżeniem ust. 3b, powinno obejmować: kraj producenta, nazwę wytwórcy, numer seryjny i rok wytworzenia, jeżeli nie został zawarty w numerze seryjnym.

3b. Oznakowanie może składać się z niepowtarzalnego i łatwego do identyfikacji kodu cyfrowego lub alfanumerycznego, zawierającego numer seryjny broni palnej.

3c. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór oznakowania broni palnej zawierający kod cyfrowy lub alfanumeryczny, mając na uwadze umożliwienie innym państwom łatwą identyfikację kraju wytworzenia broni palnej.”;

9) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Pojedyncze podstawowe opakowanie amunicji podlega oznakowaniu. Oznakowanie powinno obejmować nazwę wytwórcy, numer identyfikacyjny partii, kaliber i typ amunicji.”;

10) po art. 19 dodaje się art. 19a oraz art. 19b w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Działa (haubice, armaty, moździerze, haubicoarmaty), czołgi i inne pojazdy wojskowe, wojenne jednostki pływające oraz statki powietrzne mogą zostać pozbawione w sposób trwały cech użytkowych stanowiących o ich przeznaczeniu przez uprawnionego przedsiębiorcę, zgodnie ze specyfikacją techniczną określającą szczegółowo sposób pozbawiania cech użytkowych danego rodzaju, typu i modelu broni i wyrobu, zwaną dalej „specyfikacją techniczną”, wydaną przez jednostkę uprawnioną i zatwierdzoną przez jednostkę uprawnioną do potwierdzania pozbawienia uzbrojenia cech użytkowych.

2. Przez pozbawienie broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 4, w sposób trwały i nieodwracalny cech użytkowych, zwane dalej „pozbawieniem cech użytkowych”, należy rozumieć działanie mające na celu eliminację cech użytkowych przesądzających o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

3. Do pozbawiania cech użytkowych uprawniony jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania danego rodzaju broni lub wyrobu o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

4. Jednostkami uprawnionymi do potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych oraz wydania specyfikacji technicznej są instytucje określone w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 9 ust. 4, stosownie do posiadanych kompetencji.

Art. 19b. 1. Pozbawianie cech użytkowych broni i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym podlega ewidencjonowaniu.

2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i sposób znakowania broni i wyrobów pozbawionych cech użytkowych oraz zakres informacji umieszczanych w ewidencji,

2) jednostki uprawnione do wydawania specyfikacji technicznych,

3) jednostki uprawnione do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i zatwierdzania specyfikacji technicznej,

4) sposób postępowania z bronią i wyrobami przekazanymi do pozbawienia cech użytkowych, opracowania specyfikacji technicznej oraz potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych przez jednostki uprawnione do:

- a) wydawania specyfikacji technicznych,
  - b) pozbawiania cech użytkowych,
  - c) potwierdzania pozbawienia cech użytkowych,
- 5) stawki odpłatności za wydanie specyfikacji technicznej i dokonanie oceny zgodności pozbawienia broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną
- mając na względzie zastosowanie właściwej procedury przy pozbawianiu cech użytkowych, gwarantującej bezpieczeństwo nabywców broni oraz wyrobów pozbawionych cech użytkowych.”;

11) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ewidencjonowania oraz zakres danych, jakie powinna zawierać dokumentacja wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej, o której mowa w art. 18 ust. 3, mając na względzie zapewnienie pełnej rejestracji wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej.”;

12) art. 25c otrzymuje brzmienie:

- „Art. 25c. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, a w szczególności tryb zgłaszania i zabezpieczania tych materiałów, w tym sposób i zakres udziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji czynności, o których mowa w art. 25b, oraz warunki wyznaczania miejsc przeznaczonych do niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, mając na względzie ochronę życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.”;

13) w art. 27:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Importowana broń palna oraz odrębne, istotne części broni podlegają oznakowaniu indywidualnym numerem seryjnym, zawierającym dane, o których mowa w art. 18 ust. 3a.
4. Jeżeli importowana broń palna lub odrębna, istotna część broni palnej nie jest oznakowana zgodnie z ust. 3, jej oznakowania może dokonać przedsiębiorca posiadający koncesję na wytwarzanie danego rodzaju broni, w sposób umożliwiający identyfikację kraju importera oraz przedsiębiorcę importującego.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Broń palna oraz każda odrębna, istotna część broni palnej, przekazywane z zapasów rządowych, podlegają oznakowaniu, o którym mowa w art. 18 ust. 3a lub 3b.”;

14) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja, istotne części broni i amunicji oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczone do obrotu, podlegają ewidencjonowaniu.”;

15) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym dokonuje się na podstawie dokumentu uprawniającego do nabycia i sprzedaży.

2. Materiały wybuchowe, broń, amunicja, wyroby oraz technologia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym mogą być sprzedawane wyłącznie podmiotom określonym w niniejszej ustawie, z tym że:

1) materiały wybuchowe sprzedaje się:

a) przedsiębiorcy i jednostce naukowej, którzy przedłożą:

- koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi,
- koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji,
- pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych wydane odpowiednio przez wojewodę lub inny organ uprawniony do wydania takiego pozwolenia na podstawie odrębnych przepisów,

b) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,

c) innym podmiotom, których dostęp do materiałów wybuchowych regulują odrębne przepisy, na warunkach w nich określonych;

2) broń oraz istotne części broni sprzedaje się:

a) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom, które przedłożą zaświadczenie wydane odpowiednio przez właściwy organ Policji lub organ wojskowy, uprawniające do nabycia określonego rodzaju

- wy, uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni,
- b) cudzoziemcom na warunkach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji,
  - c) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu bronią,
  - d) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania broni - zgodnie z zakresem koncesji,
  - e) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji, w celu przeprowadzania prób rodzajów amunicji wytwarzanej na podstawie koncesji,
  - f) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ,
  - g) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, kontroli skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego - na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji,
  - h) specjalistycznym uzbrojonym formacjom ochronnym, uprawnionym do posiadania broni na podstawie świadectwa broni - na podstawie zaświadczenia właściwego organu Policji, uprawniającego do nabycia określonego rodzaju oraz ilości egzemplarzy broni,
  - i) innym podmiotom, których dostęp do broni regulują odrębne przepisy, na warunkach w nich określonych;
- 3) amunicję sprzedaje się:
- a) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom na podstawie:
    - legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni,
    - zaświadczenia wydanego odpowiednio przez właściwy organ Policji lub organ wojskowy, uprawniającego do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni wraz z amunicją do tej broni,
  - b) cudzoziemcom, na warunkach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji,

- c) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu amunicją,
  - d) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu bronią oraz dokument potwierdzający nabycie broni - w ilości niezbędnej do odstrzelenia 3 nabojów z każdej lufy egzemplarza broni palnej przeznaczonej do sprzedaży,
  - e) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ,
  - f) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, kontroli skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego - na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji,
  - g) specjalistycznym uzbrojonym formacjom ochronnym na podstawie pisemnej zgody właściwego komendanta wojewódzkiego Policji w celu szkolenia strzeleckiego,
- 4) istotne części amunicji sprzedaje się przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji, w której te części występują,
- 5) proch strzelniczy i spłonki sprzedaje się osobom, które okażą legitymację posiadacza broni myśliwskiej, sportowej oraz posiadaczom broni kolekcjonerskiej,
- 6) proch strzelniczy czarny (dymny) sprzedaje się pełnoletnim właścicielom replik broni palnej rozdzielnego ładowania, którzy okażą dowód tożsamości oraz Europejską kartę broni palnej;
- 7) wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:
- a) przedsiębiorcom posiadającym koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
  - b) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antyko-

- rupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Państwowej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,
- c) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, kontroli skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,
- d) innym podmiotom, których dostęp do wyborów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym regulują odrębne przepisy, na warunkach w nich określonych,
- 8) kamizelki kuloodporne, hełmy wojskowe i policyjne, ochroniacze twarzy, kończyn i innych części ciała sprzedaje się także przedsiębiorcom, którzy posiadają koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, oraz przedsiębiorcom albo jednostkom organizacyjnym, które na podstawie odrębnych przepisów powołały wewnętrzne służby ochrony, oraz szkołom kształcącym w zawodzie pracownika ochrony fizycznej osób i mienia, a także przedsiębiorcom prowadzącym działalność szkoleniową dla osób ubiegających się o wydanie licencji pracownika ochrony fizycznej;
- 9) technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:
- a) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:
- obrotu określonymi technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
  - wytwarzania wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których dotyczy dana technologia,
- b) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ.
3. Przedsiębiorca, który sprzedaje materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym obowiązany jest poinformować o dokonanej transakcji organ, który wydał dokument uprawniający do zakupu.
4. Dopuszcza się przeprowadzanie transakcji dotyczących broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej. Strony trans-

transakcji opatrują dokumenty dotyczące obrotu bronią i amunicją bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb, formę i zakres przekazywania przez przedsiębiorców informacji o dokonanej transakcji, o której mowa w ust. 3 i 4, organowi wydającemu dokument uprawniający do zakupu,
- 2) szczegółowe zasady i sposób udokumentowania odstrzelenia naboju z broni wprowadzanej do obrotu,
- 3) szczegółowe zasady sprzedaży dotyczące obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- 4) zakres i tryb kontroli przestrzegania zasad sprzedaży dotyczących materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- 5) szczegółowe zasady dotyczące obrotu bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej

– mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i uwzględniając przepisy odrębnych ustaw, dotyczących materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.”;

16) w art. 35d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przemieszczania broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, poświadczenia zgody przewozowej dokonuje, z zastrzeżeniem art. 35g ust. 1, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę zbywcy broni palnej.”;

17) art. 35e oraz art. 35f otrzymują brzmienie:

„Art. 35e. 1. Komendant wojewódzki Policji może odmówić poświadczenia zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 3.

2. Odmowa poświadczenia zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Organem odwoławczym od decyzji, o której mowa w ust. 2, jest organ koncesyjny.

Art. 35f. 1. Komendant wojewódzki Policji po dokonaniu czynności poświadczenia zgody przewozowej jest obowiązany do bezzwłocznego przesłania kopii tej zgody do Komendanta Głównego Policji, który przekazuje ten dokument właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przemieszczana broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

2. Po dokonaniu czynności poświadczenia zgody przewozowej komendant wojewódzki Policji może przeprowadzić kontrolę zgodności informacji zawartych w zgodzie przewozowej z bronią palną przemieszczaną z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

18) w art. 35g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Organ koncesyjny może, w drodze decyzji administracyjnej, zwolnić przedsiębiorcę dokonującego przemieszczenia broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji z obowiązku każdorazowego poświadczenia zgód przewozowych przez komendanta wojewódzkiego Policji, jeżeli udokumentuje on stosowanie co najmniej przez 3 lata wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97).”;

19) w art. 35i w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) przekazać poświadczoną przez siebie kopię zgody przewozowej komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na swoją siedzibę, nie później niż 5 dni roboczych przed wydaniem broni palnej jej nabywcy.”;

20) w art. 35k ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W przypadku przemieszczania broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej dokonuje komendant wojewódzki Policji, właściwy ze względu na siedzibę nabywcy broni palnej, w terminie nie dłuższym niż 5 dni od dnia jej wpływu do tego organu.”;

21) w art. 35l ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Komendant wojewódzki Policji może odmówić poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 3.”;

22) art. 36 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 36. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, albo nie dopełnia obowiązku oznakowania broni palnej lub pojedynczego, podstawowego opakowania amunicji,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, albo pochodzących bezpośrednio lub po-

średnio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.”;

23) art. 38 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 38. 1. Kto wbrew obowiązkom określonym w art. 15 ust. 1 pkt 2 lub 3 nie dokonuje zawiadomień określonych w tych przepisach,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Tej samej karze podlega, kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 5.”.

Art. 3.

1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ust. 5, art. 43 ust. 5c i art. 44 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 6, art. 43 ust. 8 oraz art. 44 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 30 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 30 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 3 listopada 2010 r.

DPUE - 920 - 368 - 10/ma,dl/6

SM - 2471

dot.: ASW-0140-239-2010 z 27.10.2010 r.

Pan Marek Biernacki
Przewodniczący Komisji Administracji
i Spraw Wewnętrznych
Sejm RP

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (druk nr 3388) wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (druk nr 3499), pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

I. Zmieniona definicja istotnej części broni palnej i pneumatycznej (art. 1 pkt 2 projektu) odbiega od definicji istotnego elementu zawartej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/447/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, wdrażanej do polskiego porządku prawnego projektowaną ustawą. Nie jest dopuszczalne w zakresie istotnej części broni palnej i pneumatycznej wprowadzenie dodatkowego kryterium w postaci „wykazywania sprawności i funkcjonalności technicznej, pozwalającej na bezpośrednie ich wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem”. Zmiana taka zawęża definicję z art. 1 ust. 1b dyrektywy 2008/51/WE i jest w związku z tym niezgodna z dyrektywą.

II. Ze względu na zastosowaną w dyrektywie 2008/51/WE nomenklaturę, która odwołuje się do materiału wybuchowego, konieczne jest dostosowanie przepisów obowiązującej ustawy posługującej się pojęciem materiału miotającego. Z projektu usunięto jednak odpowiednie zmiany odnoszące się do art. 6a ust. 2 i 7 ust. 2 ustawy o broni i amunicji oraz wprowadzono pojęcie materiału miotającego w art. 7 ust. 1a tej ustawy (art. 1 pkt 3 lit. b projektu). Dla zachowania zgodności z dyrektywą należałoby zatem przywrócić zmiany odnoszące się do art. 6a ust. 2 i 7 ust. 2 ustawy o broni i amunicji oraz w zaproponowanym brzmieniu art. 7 ust. 1a ustawy wyrażenie „materiał miotający” zastąpić sformułowaniem „materiał wybuchowy”.

III. W definicji przedmiotu dającego się przystosować do miotania (art. 1 pkt 3 projektu) wprowadzono pojęcie czynności specjalistycznych, które nie tylko nie zostało wyjaśnione w ustawie, ale również odbiega od użytego w art. 1 pkt 1 lit. a dyrektywy 2008/51/WE sformułowania „który może być łatwo przerobiony”. Tym samym, również w tym przypadku, w sposób niedopuszczalny biorąc pod uwagę brzmienie przepisów dyrektywy 2008/51/WE, została zawężona definicja „przedmiotu dającego się przystosować do miotania”.

IV. W odniesieniu do art. 1 pkt 5 projektu w zakresie w jakim wprowadza on nowe brzmienie art. 10 ust. 4 - 6 ustawy o broni i amunicji należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 6 dyrektywy 91/477/EWG w brzmieniu nadanym dyrektywą 2008/51/WE państwa członkowskie zostały zobowiązane do podjęcia czynności w celu zakazania posiadania i nabywania broni palnej i amunicji wymienionej w załączniku do dyrektywy i sklasyfikowanej w kategorii A (wojskowe pociski wybuchowe i granatniki, automatyczna broń palna, broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu, amunicja z pociskami penetrującymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz pociski dla takiej amunicji, amunicja do pistoletów i rewolwerów z pociskami rozprężnymi oraz pociski dla takiej amunicji, oprócz broni dla myślistwa i strzelectwa sportowego dla osób uprawnionych do korzystania z niej). Pozwolenie na taką broń i amunicję może być wydane jedynie w szczególnych przypadkach. Proponowany art. 10 ust. 5 ustawy o broni i amunicji nie zawiera jednakże wszystkich kategorii broni, do których odnosi się dyrektywa 91/477/EWG w kategorii A. W tym zakresie jest on zatem niezgodny z dyrektywą i wymaga uzupełnienia.

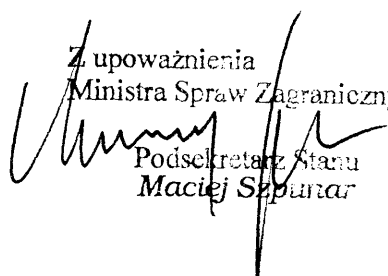
V. Odnosząc się do zaproponowanego brzmienia art. 10a ust. 1 ustawy o broni i amunicji należy zauważyć, że zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy 91/477/EWG Europejska karta broni palnej jest wydawana przez organy państwa członkowskiego na wniosek osoby nabywającej i użytkującej broń palną zgodnie z prawem. W związku z powyższym, jeżeli przepisy krajowe przewidują obowiązek uzyskania pozwolenia na określoną broń, jego posiadanie jest warunkiem uzyskania Karty. Sam fakt posiadania broni lub amunicji jest wystarczający do wydania Karty tylko, jeżeli przepisy krajowe nie przewidują żadnych wymogów związanych z legalnym posiadaniem tego typu broni lub amunicji.

VI. Zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 91/477/EWG Europejska karta broni palnej powinna zawierać m.in. sekcje na wpisy innych państw członkowskich oraz na oświadczenia. Odpowiedniego uzupełnienia wymaga zatem art. 10a ust. 5 ustawy o broni i amunicji (art. 1 pkt 6 projektu).

VII. W art. 2 pkt 8 i 13 projektu (art. 18 i 27 ustawy o obrocie) użyto pojęcia odrębne, istotne części broni. Należy zwrócić uwagę, iż zarówno dyrektywa 91/477/WE, jak i sam projekt (art. 1 pkt 1) posługuje się wyłącznie pojęciem „istotnych części/elementów” i tylko w ich przypadku wprowadza wymóg znakowania. Nie jest jasne na czym miałyby polegać odrębność tych części.

Projekt, w zakresie wskazanym w niniejszej opinii, jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji